

حضرت امام محمد باقر(ع)

حضرت امام محمد باقر(ع) امام پنجم شیعیان در مدینه به دنیا آمد. مادرش، فاطمه معروف به ام عبدالله، دختر امام حسن(ع) می‌باشد و این امام از پدر و مادر علوی و هاشمی است.

حضرت امام محمد باقر(ع) امام پنجم شیعیان در مدینه به دنیا آمد. مادرش، فاطمه معروف به ام عبدالله، دختر امام حسن(ع) می‌باشد و این امام از پدر و مادر علوی و هاشمی است. ابوجعفر کنیه‌ی ایشان و باقر و باقرالعلوم نیز از القاب آن حضرت می‌باشند. ولید بن عبدالملک، سلیمان بن عبدالملک، عمر بن عبدالعزیز و هشام ابن عبدالملک در زمان حیات آن امام همام حکومت می‌کردند. اولاد آن حضرت را پنج پسر و دو دختر نقل کرده‌اند. در زمان امام باقر(ع) علی‌رغم هرج و مرج موجود به جهت تغییر حاکمیت اموی به عباسی، زمینه‌ای برای قیام علیه دستگاه جور فراهم نبود. با این حال در این میان، قیام علمی، ممکن بود. این حرکت علمی امام در حالی صورت گرفت که مَلاهای درباری که متکی به زر و زور سلاطین بودند، هر یک مذهبی از خود تراشیده، سبب انحراف شده بودند. امام باقر(ع) در آن دوران، مطالب علمی و اسلامی را بازگو می‌کرد و چنان در بسط علوم متبحر بود که به باقرالعلوم یعنی شکافنده‌ی دانش‌ها، معروف گردید. این تلاش مقدس به حدی بود که شیخ مفید آن را منحصر به فرد می‌داند و میزان ظهور علوم دین، آثار و سنت و علوم قرآن، تاریخ و فنون آداب را در این زمان، بی‌نظیر توصیف می‌کند. اگر به روایات شیعه رجوع کنیم، خواهیم دید که بیشتر آنها از امام باقر و امام صادق علیهماالسلام است، زیرا امامان دیگر، مانند آن دو بزرگوار، برای نشر حقایق مجال نیافته‌اند.